

Одеський національний університет імені І.І. Мечнікова
Інститут математики економіки і механіки
Кафедра економічної теорії та історії економічної думки

Д и п л о м н а р о б о т а

магістра

на тему: «Розвиток інновації та їх вплив на трансформаційні процеси в економіці»

на тему: «Development of innovation and their influence on transformational processes in the economy »

Виконала студентка 2 курсу магістратури
зочної форми навчання
напряму підготовки **8.03050101**
«Економічна теорія»
Шлотауер Альона Олегівна

Керівник: к.е.н, доцент Скороход І.П. _____

Рекомендовано до захисту:
Протокол засідання кафедри
№ __ від « __ » _____ 2016 р.
Завідувач кафедри
_____ д.е.н., проф. Горняк О.В.
(підпис)

Захищено на засіданні ДЕК № _____
протокол _____ № __ від
« __ » _____ р.
Оцінка _____ / _____ / _____
(за націон., шкалою ЄКТС, бали)

Голова ДЕК
_____ д.е.н., проф, Якубовський С.О.
(підпис)

Рецензент: _____

Одеса **2017**

ЗМІСТ

ВСТУП	3
РОЗДІЛ 1. ТЕОРИТИЧНІ ОСНОВИ ДОСЛІДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙ	6
1.1. Концептуальні підходи щодо дослідження інновацій	6
1.2. Соціально- економічний зміст інновацій та їх види.....	11
1.3.Інновіції як основа формування інноваційної економіки.....	16
РОЗДІЛ 2. ЕВОЛЮЦІЯ ТЕОРИТИЧНИХ ПІДХОДІВ ДО ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ В ЕКОНОМІЧНІЙ НАУЦІ	21
2.1. Становлення теорії інноваційного розвитку суспільства	21
2.2. Теорії інновацій у період нанотехнологічного перетворення.....	29
2.3. Сучасний стан розвитку теорії інновацій.....	38
РОЗДІЛ 3. ОСОБЛИВОСТІ ТРАНСФОРМАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ НА ОСНОВІ ІННОВАЦІЙ.....	45
3.1. Аналіз інноваційних процесів в економіці України.....	45
3.2. Досвід інноваційної діяльності в розвинених країнах	55
3.3. Перспективи переходу економіки України до інноваційної моделі розвитку.....	68
ВИСНОВКИ.....	78
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	84
ДОДАТКИ	

ВСТУП

Актуальність дослідження. На межі XX-XXI століть людство вступило в інноваційну добу, яка відзначається наростанням змін у всіх сферах соціального буття. Це час могутнього прогресу фундаментальних наук, перегонів наукомістких технологій, масштабних науково-технологічних проектів. За таких умов фундаментом, джерелом сучасної діяльності людини має стати інноваційна діяльність. Опанування механізмом управління інноваційними процесами може стати передумовою суттєвих радикальних рішень у сфері господарського, політичного, духовного і в цілому суспільного життя будь-якої країни. Важливим інструментом всіх радикальних змін у розвитку суспільства в цих умовах мають стати інновації.

Стрімкий розвиток науково-технічного прогресу приводить до глибоких змін в економіці всіх країн, сприяє інтенсивному впровадженню інновацій. Інноваційна діяльність в сучасних умовах розглядається як один з найважливіших факторів ефективного функціонування організаційної, виробничої, фінансової, наукової сфер, оскільки саме в комплексі вони приносять найефективніший результат

Економічний розвиток країни напряму залежить від стану її інноваційної активності, яка, в свою чергу, пов'язана з підготовкою наукових кадрів та їх науковою діяльністю. Інновації важливі, як для країни в цілому, так і для окремих її підприємств та громадян. За допомогою новітніх рішень уряди країн спроможні ефективно виконувати свої функції. Саме тому інноваційний напрямок розвитку є закономірним для сучасної економічної системи.

Досвід розвинених країн свідчить, що їх економічне зростання базується, перш за все, на використанні наукових знань і технологій, при цьому сфера досліджень і розробок отримує значну за масштабами і різноманітну за формами державну підтримку, включаючи безпосередню

участь державних структур в організації і фінансуванні наукових досліджень.

Щодо вітчизняного ринку інновацій, то нововведення, впроваджувані українськими підприємствами, орієнтовані на незначне вдосконалення вже наявної продукції та технологій її виробництва. Відставання підприємств України за інноваційною діяльністю від компаній провідних країн світу не дозволяє їм забезпечити високу конкурентоспроможність, а значить і стійке економічне зростання.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Оскільки питання інновацій у вітчизняній та світовій економіці є дуже актуальним на сучасному етапі, ним займалися і займаються багато вчених-економістів, серед яких можна виділити таких науковців, як: Бажал Ю. М., Балабанов І. Т., Білан В.І., Бірюков О.В., Бляхман Л.С., Василенко В.О., Віннікова І. І., Вольський А.В., Гальчук А. А., Голуб Ю. Ю., Гончаренко Л.П., Горяча О. Л., Готра В. В., Гудаков О. К., Гуроров О.І., Дашковська І. Б., Демченко Г. В., Дудар Т. Г., Жалдак Г.І., Завлін П. Н., Задніпряна Т. С., Зубков Р. С., Іванова В. В., Клімова Г. П., Ковальов Г. Д., Кондратьев Н. Д., Краснокутська Н. В., Круглова Н. Ю., Лавріненко Ю.М., Ломакін А.Л., О., Меліхов А. А., Меньшиков С. М., Михайлишин Л. І., Міщук О. В., Нестеренко О.С., Оголева Л. Н., Пересунько З.М., Петрина М.І., Підлипна Р. П., Поповиченко І. В., Пригожин А. І., Рассихіна В.Є., Романченко С. В., Саблук П.Т., Савчук В. С., Січко С.М., Скворцов Д.І., Скорик О. В., Сусіденко Ю. В., Фатхутдінов Р.А., Федотов А.А., Флегантова А. Л., Чумак О. В., Шевченко Л. С., Шевчук Ю. А., Яковенко Д. В., Яковець Ю. В., Янковець Т. М. та ін.

Мета дипломної роботи – дослідити еволюцію теорії інновацій та її вплив на трансформаційні процеси в економіці.

Для досягнення поставленої мети необхідно вирішити наступні **завдання:**

- визначити економічну сутність інновацій;
- класифікація інновацій;
- з'ясувати особливості управління інноваціями;

- розглянути становлення теорії інноваційного розвитку суспільства;
- охарактеризувати фундаментальний розвиток теорії інновацій у ХХ столітті;
- описати сучасний стан розвитку теорії інновацій;
- провести аналіз інноваційних процесів в економіці України;
- з'ясувати стан та напрями інноваційної діяльності в зарубіжних країнах;
- обґрунтувати необхідність переходу України до інноваційної моделі розвитку.

Об'єктом дослідження в дипломній роботі є теорія інновацій.

Предметом дослідження теорія інновацій на трансформаційні процеси в економіці України та зарубіжних країн.

Методи дослідження. Методологічною і теоретичною основою дослідження є вивчення праць вітчизняних та зарубіжних вчених з питань інноватики. В роботі були використані такі методи дослідження, як абстрактно-логічний, порівняльний, методи аналогії, індукції та дедукції. На основі діалектичного методу наукового пізнання у роботі здійснено аналіз і синтез загальних понять в сфері інновацій. В процесі дослідження причинно-наслідкових зв'язків широко застосовувалися прийоми групування, статистичних порівнянь, а також методи системного аналізу, спостереження, графічного зображення даних.

Структура роботи. Дипломна робота складається із вступу, трьох розділів, які об'єднують дев'ять підрозділів, висновків та списку використаної літератури.

ВИСНОВКИ

Підводячи підсумок, можна зробити наступні висновки.

1. Проведене дослідження свідчить про те, що досі не існує уніфікованого поняття інновації. Економічна думка інтерпретує інновацію як кінцевий результат креативної діяльності, втілений у виведеному на ринок новому чи вдосконаленому продукті, технологічному процесі, що використовується у практичній діяльності, або новому підході до надання споживчих послуг. Таким чином, інновації – це новостворені або вдосконалені технології, продукція чи послуга, які підприємці використовують в процесі виробництва, отримуючи при цьому більш високі показники прибутку та є конкурентоспроможними на ринку, а також для вирішення питань адміністративного, соціального та іншого характеру. За ринкових умов інновації пронизують всю економіку, будучи необхідною умовою розвитку виробництва, розширення виробничих можливостей підприємства, підвищення якості продукції, появи нових товарів і послуг, а також засобом, за допомогою якого організації адаптуються до змін у зовнішньому середовищі й змінюють його самі у власних інтересах.

2. На сьогодні не існує єдиної системи класифікацій інновацій. Критичний аналіз наукової літератури і узагальнення дозволив виявити наступні класифікаційні ознаки і відповідні до них види інновацій: за конкретними результатами процесу інновацій (патенти, винаходи, нові або модифіковані вироби, стандарти, прогресивні технологічні процеси, товарні знаки, послуги, нові методи управління і організації виробництва); за ступенем радикальності та новизни (радикальні (базисні) нововведення; комбінаторні (покращувальні) нововведення; псевдо інновації); за предметним змістом (продуктові, технологічні, управлінські, маркетингові інновації); за сферами діяльності (економічні, правові, екологічні,

соціально-політичні, соціокультурні інновації); за характером задоволення потреб (орієнтовані на наявні потреби або кризові інновації; орієнтовані на формування нових потреб або інновації розвитку); за причиною виникнення (реактивні та стратегічні інновації); за терміном розробки (короткострокові, середньострокові, довгострокові інновації); за масштабом новизни (нові для підприємства чи установи; нові для галузі; нові для країни; світової новизни); за адресатом інновацій (для виробника; для споживача; для суспільних і державних інституцій тощо).

3. Управління інноваціями – це підсистема загального менеджменту, завданням якої є ефективне управління процесом розроблення, упровадження, виробництва та комерціалізації інновації з узгодженням відповідних управлінських рішень із системою операційного (виробничого), маркетингового, фінансового і кадрового менеджменту. Управління інноваціями як система – це сукупність економічних, мотиваційних, організаційних і правових засобів, методів і форм керування інноваційною діяльністю організації з метою оптимізації економічних результатів її господарської діяльності. Управління інноваціями включає: обґрунтування, прийняття, реалізацію управлінських рішень щодо створення та впровадження новаций в організації і які спрямовані на визначення стратегічних інноваційних цілей, адекватних загальнокорпоративній стратегії; формування інноваційної стратегії та інноваційної політики; оптимізацію організаційно-структурних форм управління інноваціями; розроблення технології обґрунтування і прийняття інноваційних рішень; вибір методів впливу на поведінку учасників інноваційного процесу з метою формування взаємовигідних економічних відносин.

4. Інновації існують з моменту першого практичного кроку людини в напрямку покращення свого життя. Незважаючи на це, цілеспрямовані дослідження їх як економічного елементу розпочалися лише на початку ХХ сторіччя. Але ще у працях давньогрецьких діячів - Ксенофонта, Платона та Арістотеля, можна було зустріти перші натяки на інноваційну діяльність.

Велика кількість дослідників вивчала питання про те, яку роль відіграють інновації у соціально-економічному розвитку людства. У свій час ще Адам Сміт вважав, що винайдення машини є дуже корисним, особливо з точки зору споживання і виробничої потужності, але економічний ріст, переважно, залежить від вкладених у сферу економіки грошей і людино-годин. У 1803 році француз Ж.Б. Сей висловив у цьому сумнів, стверджуючи, що економічний ріст залежить від ідей та особливої поведінки підприємця. Англійський економіст Д. Рікардо дотримувався думки, що машини справді можуть позитивно впливати на прибуток, торгівлю тощо. Інший англійський економіст Дж. С. Мілль підкреслював значення інновацій в організаційно-управлінській діяльності. У 1895 році Г. Тард, французький соціолог, заявив, що основним фактором економічного росту потрібно вважати ідеї, новаторство і поширення цих ідей у виробничій сфері.

5. Зародження класичної інноваційної теорії припадає на початок ХХ ст. Класичну теорію інноваційного розвитку представлено у працях В. Зомбарта, В. Мічерліха та Й. Шумпетера. Першим, хто систематизував розпорошені серед досліджень попередників ідеї щодо ролі нововведень в економічному розвитку та створив практичну теорію був Й. Шумпетер. Підприємця Шумпетер називає новатором, підкреслюючи цим центральну роль підприємця у інноваційному процесі. В. Зомбарт підкреслив визначну роль підприємництва у розвитку економіки й зазначив, що маючи за мету досягнення прибутків підприємцю необхідно вдаватися до залучення в свою діяльність технічних новинок. В. Мічерліх також наголошує на визначній ролі підприємця та інновацій для економічного розвитку. Представниками неокласичної теорії інновацій є Г. Менш, Б. Твісс, Е.М. Роджерс. Неокласики оцінюють інновації, як головний імпульс розвитку, що виходить від нових споживчих товарів, нових методів виробництва і транспортування, нових ринків, нових організаційних форм у промисловості. При цьому вони враховують і циклічність розвитку економіки.

6. Період з 1970 року до теперішнього часу представлений новим етапом

в розвитку інноваційних теорій. Сучасні теорії інноваційного розвитку змістили акценти у поведінці людей, сформувавши у них прагнення до накопичення знань. Стало очевидним, що економічне зростання країн значною мірою залежить від інноваційної активності підприємницьких структур, від їх прагнень, зусиль і здатності використовувати у своїй діяльності новітні технології, творчо підходити до визначення способів задоволення потреб споживачів, на основі чого вдосконалювати та оновлювати продукцію, отримуючи більші доходи і зміцнюючи свої ринкові позиції.

7. Стан інноваційної діяльності в Україні характеризується: недостатніми обсягами реалізованої інноваційної продукції; низьким рівнем інноваційної активності промислових підприємств (за часткою підприємств, що займалися інноваціями, Україна значно поступається розвиненим країнам); низьким рівнем підприємницької активності в інноваційній сфері малого та середнього бізнесу, який є найбільш масовою, динамічною та гнучкою формою організації підприємств, рушієм економічного зростання в найбільш економічно розвинутих країнах світу. Основними причинами погіршення стану інноваційної сфери в Україні є: несформованість економічних стимулів щодо залучення інвестиційних ресурсів в інноваційні процеси; обмежений обсяг фінансування наукової діяльності з державного бюджету (рівень витрат на виконання наукових та науково-технічних робіт за рахунок держбюджету в Україні є одним із найнижчих порівняно з розвинутими країнами світу); недосконалість інституційно-правових механізмів для забезпечення формування ефективної системи органів публічного управління, яка б здійснювала регулюючий вплив на суб'єктів інноваційної діяльності, створювала стимули для інвестування в інновації; несформованість повною мірою інституційних умов для розвитку інноваційної інфраструктури (технопарків, технополісів, високотехнологічних інноваційних підприємств, венчурних фондів, центрів трансферу технологій та ін.); недосконалість

інституційного забезпечення трансферу технологій, невизначеність організаційно-правових засад функціонування кластерів, неналежний рівень організації інформаційного забезпечення, що перешкоджає розвитку науково-дослідної та технологічної кооперації в інноваційній сфері.

8. Політика кожної із сучасних країн-лідерів світової економіки у сфері інновацій відзначалась окремими еволюційними (причинно-наслідковими) змінами та революційними кроками. На ефективність процесу активізації інноваційної діяльності в різних країнах світу різним чином впливають окремі фактори зовнішнього і внутрішнього середовища, що спричинює значну диверсифікованість механізмів державної підтримки та унеможлиблює його уніфікацію. Саме тому при формуванні національної доктрини інноваційного розвитку України помилково просто копіювати досвід окремих держав, доцільніше докладно його вивчати, встановлювати причинно-наслідкові зв'язки, відфільтровувати найбільш цінні і результативні механізми, які можна адаптувати для існуючих умов і можливостей вітчизняної економіки.

9. На основі проведеного аналізу можна рекомендувати такі заходи активізації інноваційної діяльності в економіці України: підвищення рівня зацікавленості держави в інноваційному розвитку підприємств через збільшення обсягів фінансування їхньої інноваційної діяльності; співставлення результатів інноваційної діяльності та потреб економіки на певному часовому етапі; розвиток інноваційної інфраструктури; розроблення та впровадження інструментів державної підтримки інноваційної діяльності; підвищення конкурентоспроможності сектору наукових досліджень та розробок з метою інтеграції у світові тенденції в інноваційній сфері шляхом активізації співпраці українських та іноземних учасників інноваційної діяльності; удосконалення на державному рівні нормативно-правового регулювання інноваційної діяльності з метою її стимулювання. До основних напрямів реалізації інноваційного потенціалу України слід віднести: створення конкурентоспроможного сектору досліджень і розробок; упровадження нових технологічних процесів; освоєння

виробництва нових видів продукції; створення системи економічних стимулів модернізації економіки на основі технологічних інновацій; підвищення інноваційної культури суспільства. Реформування інноваційної сфери в Україні має враховувати особливості постіндустріальної динаміки зарубіжних країн. Українські організації й підприємства повинні пройти етап усвідомлення соціальних вигод та ефектів від повної реалізації свого потенціалу в галузі інноватики, подолати розбалансованість своєї інноваційної діяльності й одержати потрібне фінансування. Упровадження інноваційної моделі соціально-економічного розвитку країни має стати визначальним напрямом урядової політики.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Бажал Ю. М. Економічна теорія технологічних змін: навчальний посібник для вузів / Ю. М. Бажал – К.: Заповіт, 1996. – 240 с.
2. Балабанов И. Т. Инновационный менеджмент: Учеб. пособие для вузов / И. Т. Балабанов. - СПб.: Питер, 2001. – 360 с.
3. Білан В.І. Інноваційна сфера Німеччини: тенденції розвитку та шляхи використання прогресивного досвіду для України / В.І. Білан // Наукові праці КНТУ. Серія «Економічні науки». – 2010. – Вип. 17. – С.36-41.
4. Бірюков О.В. Інноваційні та інноваційно-активні підприємства: спільні та відмінні ознаки / О.В. Бірюков // Економіка, менеджмент, підприємництво. – 2013. – № 25 (II). – С. 169 – 176.
5. Бляхман Л. С. Экономика, организация управления и планирования научно-технического процесса: Учеб. пособие / Л. С. Бляхман. - М.: Высш. шк., 1995. – 274 с.
6. Василенко В.О. Інноваційний менеджмент / В.О. Василенко, В.Г. Шматько. - К.: Либідь, 2004. - 297с.
7. Віннікова І. І. Аналіз інноваційної активності промислових підприємств України / І. І. Віннікова, С. В. Марчук // Економіка та держава. - 2015. - № 8. - С. 47-53.
8. Волович О. Український ОПК в умовах «гібридної війни» з Росією / О. Волович. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://bintel.com.ua/uk/article/opk1>
9. Вольский А.В. Инновационный фактор обеспечения устойчивого экономического развития / Вольский А.В. // Вопросы экономики. - 1999. - № 2. – С.56-62.
10. Гальчук А. А. Інновації як чинник конкурентоспроможності економіки / А. А. Гальчук // Економіка та держава. – 2015. – № 9. – С. 136-138.
11. Гармашова Е.П. Развитие теории инновационных процессов / Е.П. Гармашова // Молодой ученый. – 2011. – № 2. – Т. 1. – С. 90–94.

12. Герчикова И. Н. Менеджмент: Учебник. 2-е изд., перераб. и доп. / И. Н. Герчикова. - М.: ЮНИТИ, 2005. – 387 с.
13. Глазьев С. Ю. Длинные волны: научно-технический прогресс и социальное развитие / С. Ю. Глазьев, Г. И. Микерин, П. Н. Тесля. - Новосибирск: Наука, 2001. – 308 с.
14. Голуб Ю. Ю. Сучасні підходи до класифікації інновацій / Ю. Ю. Голуб // Економічні науки. – 2012. - №9. – С. 108-115.
15. Гончаренко Л.П. Менеджмент инвестиций и инноваций / Л.П. Гончаренко. - М.: КНОРУС, 2013. - 160 с.
16. Горяча О. Л. Сучасний аналіз інноваційної сфери України та шляхи її активізації / О. Л. Горяча, І. А. Сільченко // Вісник Бердянського університету менеджменту і бізнесу. - 2015. - № 3. - С. 21-25.
17. Готра В. В. Аналіз зарубіжного досвіду забезпечення інноваційного розвитку економіки / В. В. Готра // Проблеми і перспективи економіки та управління. - 2015. - № 2. - С. 235-243.
18. Гохберг Л.М. Статистика науки и инноваций: Краткий терминологический словарь / Л.М. Гохберга. - М.: Центр исследований и статистики науки, 1996. – 230 с.
19. Гудаков О. К. Аналіз інноваційно-технологічного стану економіки України в умовах глобалізації / О. К. Гудаков // Науковий вісник Ужгородського університету. Сер.: Економіка. - 2014. - Вип. 1. - С. 299-305.
20. Гуторов О.І. Управління інноваціями: навч. посібник / О.І. Гуторов, Л.І. Михайлова, І.О. Шарко. – Харків: «Діса плюс», 2016. – 266 с.
21. Дашковська І. Б. Сутність основних понять інноваційної теорії / І. Б. Дашковська // Менеджмент та підприємництво в Україні: етапи становлення і проблеми розвитку: збірник наукових праць. – Львів: Видавництво Львівської політехніки, 2011. – С. 296-302.
22. Демченко Г. В. Аналіз інноваційної активності промисловості України в умовах інтенсивного розвитку світової економіки / Г. В. Демченко // Вісник Київського національного університету технологій та дизайну.

- Серія: Економічні науки. - 2016. - № 4. - С. 98-104.
23. Друкер П. Задачи менеджмента в XXI в. / П. Друкер. - М.: ООО «И.Д.Вильямс», 2006. – 235 с.
 24. Друкер П. Ф. Рынок: как выйти в лидеры. Практика и принципы: Пер. с англ. / П. Ф. Друкер. - М.: Инфра, 2002. – 342 с.
 25. Дудар Т. Г. Інноваційний менеджмент: навч. посіб. / Т. Г. Дудар, В. В. Мельниченко. – Тернопіль: Економічна думка, 2008. – 250 с.
 26. Жалдак Г. Класифікація інновацій та їх соціальний підвид / Г. Жалдак, Н. Сімченко // Економічний аналіз. - 2012. – Вип. 10. – С. 92-95.
 27. Завлин П. Н. Инновационный менеджмент / П. Н. Завлин, А. К. Казанцев, Л. Э. Миндели. – М.: Изд-во ЦИСН, 2008. – 654 с.
 28. Завлин П. Н. Основы инновационного менеджмента: Теория и практика: Учеб. пособие / П. Н. Завлин. - М.: Экономика, 2000. – 327 с.
 29. Задніпряна Т. С. Умови створення інноваційної моделі розвитку економіки України / Т. С. Задніпряна // Вісник Нац. техн. ун-ту «ХПІ»: зб. наук. пр. – Харків: НТУ «ХПІ». – 2011. – № 7. – С. 16-22.
 30. Закон України «Про інноваційну діяльність» від 04.07.2002 року №40-IV // Відомості Верховної Ради. – 2002. - № 36. - Ст.266.
 31. Закон України «Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності в Україні» від 16.10.2012 року № 5460-VI // Відомості Верховної Ради України. – 2012. - №19-20. - Ст.166.
 32. Зубков Р. С. Загальна характеристика та особливості розвитку основних етапів становлення інноваційної теорії / Р. С. Зубков // Ефективна економіка. – 2014. – № 11. – С.30-35.
 33. Иванов В.Н. Социальная инноватика в управлении: муниципальные финансово-производственные группы: учеб. пособие для вузов / В.Н. Иванов, С.Б. Мельников. - М.: Муниципальный мир, 2006 - 260 с.
 34. Ильенкова С. Д. Инновационный менеджмент: Учебник / С. Д. Ильенкова. - М.: ЮНИТИ, 1997. – 362 с.
 35. Иванова В. В. Дослідження теорії поняття інновації / В. В. Иванова //

- Економіка промисловості. - 2009. - № 4. - С. 80-86
36. Клімова Г. П. Концептуальні засади становлення інноваційного суспільства в Україні: монографія / Г. П. Клімова, С. М. Іванов, Л. С. Шевченко. – Х.: Право, 2015. – 452 с.
37. Ковалев Г. Д. Основы инновационного менеджмента: Учеб. для вузов / Г. Д. Ковалев. - М.: ЮНИТИ-ДАНА, 1999. – 351 с.
38. Кондорсэ Ж. Эскиз исторической картины прогресса человеческого разума / Ж. Кондорсе. - М.: Ютиэжнь дом «ЛИБРОКОМ», 2011. - 280 с.
39. Кондратьев Н. Д. Проблемы экономической динамики / Н. Д. Кондратьев. - М.: Экономика, 1989. – 310 с.
40. Коно Т. Стратегия и структура японских предприятий: Пер. с англ. / Общ. ред. и вступ. ст. О. С. Виханского. - М.: Прогресс, 1987. – 284 с.
41. Краснокутська Н. В. Інноваційний менеджмент: Навч. посібник / Н. В. Краснокутська. - К.: КНЕУ, 2003. - 504 с.
42. Круглова Н. Ю. Инновационный менеджмент: Учеб. пособие / Н. Ю. Круглова. - М.: РДЛ, 2011. – 329 с.
43. Кун Т. Структура научных революций / Т. Кун. - М.: Прогресс, 1977. – 253 с.
44. Лавріненко Ю.М. Теоретичні аспекти визначення сутності інновацій / Ю. М. Лавріненко // Вісник Запорізького національного університету. - 2010. - №2 (6). - С.191-195.
45. Ламбен Ж.-Ж. Стратегический маркетинг. Европейская перспектива: Пер. с фр. / Ж.-Ж. Ламбен. - СПб.: Наука, 1996. – 417 с.
46. Лапин Н.И. Актуальные проблемы исследования нововведений в организационных системах. - М.: ВНИИСИ, 1980. - 114 с.
47. Ломакин А.Л. Применение инноваций в высшем профессиональном образовании: научно-методическое пособие / А.Л. Ломакин, В.Г. Нейман. - М.: МЭЛИ, 2008. - 76 с.
48. Маркс К. Капитал. Критика политической экономии. В 4 т. Том 1: Процесс производства капитала / К. Маркс. - М.: Политиздат, 1983. – 737 с.

49. Махнович О. О. Аналіз та тенденції розвитку інноваційних процесів у економіці України / О. О. Махнович // Науковий вісник НЛТУ України. - 2013. - Вип. 23.14. - С. 214-224.
50. Медынский В.Г. Реинжиниринг инновационного предпринимательства: Учеб. пособие / В. Г. Медынский, С. В. Ильдеменов. – М.: Инфра, 1999. – 414 с.
51. Меліхов А. А. Кластерний аналіз інноваційної активності промислових підприємств України / А. А. Меліхов // Вісник Дніпропетровського університету. Серія : Економіка. - 2014. - Т. 22, вип. 8(3). - С. 29-37.
52. Меньшиков С. М. Длинные волны в экономике. Когда общество меняет кожу / С. М. Меньшиков, Л. А. Клименко. - М.: Междунар. отношения, 1989. – 298 с.
53. Методологічні положення зі статистики інноваційної діяльності. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.ukrstat.gov.ua/metod_polog/metod_doc/2013/03/metod.zip.
54. Михайлишин Л. І. Зарубіжний досвід активізації інноваційної діяльності / Л. І. Михайлишин // Науковий вісник Ужгородського національного університету. - 2016. - Вип. 6(2). - С. 99-104.
55. Міщук О. В. Стимулювання інноваційної активності суб'єктів національної економіки у контексті зарубіжного досвіду / О. В. Міщук // Науковий вісник Херсонського державного університету. Сер.: Економічні науки. - 2014. - Вип. 7(2). - С. 44-47.
56. Нестеренко О.С. Класифікація видів інновацій та ефектів від їх впровадження / О.С. Нестеренко // Вісник соціально-економічних досліджень. – 2013. – Вип. 4 (51). – С.112-117.
57. Никитин Е.П. Открытие и обоснование / Е.П. Никитин. - М.: Мысль, 1988. – 221 с.
58. Оголева Л. Н. Инновационный менеджмент: Учеб. пособие / Л. Н. Оголева. - М.: ИНФРА, 2001. – 298 с.
59. Офіційний сайт Державної служби статистики України. [Електронний

- ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>
60. Паризький І. В. Розвиток наукової думки щодо проблеми інноваційно-технологічного розвитку економіки / І. В. Паризький // Науковий вісник Ужгородського національного університету. – 2017. – Вип. 13. - С.77-81.
61. Пересунько З.М. Теоретичні аспекти розвитку інноваційної теорії / З.М. Пересунько // Електронне наукове фахове видання «Ефективна економіка». – 2013. – № 7. – С.26-31.
62. Пересунько Є.С. Місце і роль інноваційної діяльності в системі економіки / Є.С. Пересунько // Формування ринкових відносин в Україні - 2007. - № 6 (73). - С. 85-87.
63. Петрина М.І. Базові умови створення інноваційної моделі розвитку економіки України / М.І. Петрина // Економіка України. – 2006. - №8. - С.35-40.
64. Петрова І.Л. Інноваційна діяльність: стимули та перешкоди: монографія / І.Л. Петрова, Т.І. Шпильова, Н.П. Сисоліна. - К.: Дорадо, 2010. - 320 с.
65. Підлипна Р. П. Класифікація інноваційних процесів / Р. П. Підлипна // Науковий вісник НЛТУ України. – 2013. - №14. – С. 210-214.
66. Поповиченко І. В. Аналіз стану інноваційної сфери України: проблеми та перспективи / І. В. Поповиченко, Т. В Котуранова, Н. О. Зінченко // Економічний простір. - 2014. - № 86. - С. 107-115.
67. Пригожин А. И. Нововведения: стимулы и препятствия (социальные проблемы инноватики) / А.И. Пригожин – М.: Политиздат, 1989. – 270 с.
68. Рассихіна В.Є. Теоретико-методологічні проблеми визначення інновацій на сучасному етапі розвитку економіки України / В.Є. Рассихіна // Вісник Хмельницького національного університету. – 2009. – № 4. – С. 124-129.
69. Романченко С. В. Invention, innovation: Новшества, нововведения, инновации: определения и сущность / С. В. Романченко // Молодой ученый. - 2012. - №4. - С. 166-168.
70. Саблук П.Т. Інноваційна діяльність в аграрній сфері: інституціональний аспект: монографія / П. Т. Саблук. - К.: ННЦ ІАЕ, 2010. - 704 с.

71. Савчук В. С. Пріоритетні напрямки інноваційної діяльності в Україні / В. С. Савчук, А. В. Колодійчук, П. П. Гаврилко // Наукові записки Львівського університету бізнесу та права. - 2011. - Вип. 6. - С. 15-18.
72. Санто Б. Інновація как средство экономического развития / Б. Санто; пер. с венгер. Н. А. Русак. – М.: Прогресс, 1990. – 296 с.
73. Січко С. М. Досвід розбудови інноваційної економіки в технологічному розвитку світу / С. М. Січко // Науковий вісник Миколаївського державного університету імені В. О. Сухомлинського. Серія: Економічні науки. - 2015. - № 1. - С. 107-111.
74. Січко С. М. Інноваційний розвиток країн світу / С. М. Січко // Науковий вісник Ужгородського національного університету. - 2016. - Вип. 7(3). - С. 92-95.
75. Скворцов Д.І. Інновація, інноваційність та інноваційний розвиток з позицій економічної теорії / Д.І. Скворцов // Вісн. Нац. ун-ту «Львів. політехніка». – 2013. – №776. – С. 309-314.
76. Скорик О. В. Зарубіжний досвід стимулювання інноваційного розвитку [Електронний ресурс] / О.В. Скорик // Збірник наукових праць Черкаського державного технологічного університету. Серія : Економічні науки. - 2015. - Вип. 40(2). - С. 82-88.
77. Смит А. Исследование о природе и причинах богатства народов / А. Смит. – М.: Изд-во социально-экономической лит-ры, 1962. – 674 с.
78. Сусіденко Ю. В. Аналіз стану інноваційної діяльності в Україні / Ю. В. Сусіденко // Актуальні проблеми розвитку економіки регіону. - 2015. - Вип. 11(1). - С. 97-102.
79. Тоффлер Э. Шок будущего: Пер. с англ. / Э. Тоффлер. - М.: АСТ, 2002 – 204 с.
80. Фатхутдинов Р.А. Инновационный менеджмент: Учеб. для вузов / Р.А. Фатхутдинов. – М.: Инфра, 1998. – 600 с.
81. Федотов А. А. Основные концепции инновационного развития: исторический анализ / А.А. Федотов // Вісник Донецького національного

- університету. Сер. В: Економіка і право. – 2008. – Вип.2. – С. 203–208.
82. Флегантова А. Л. Сучасні підходи до класифікації інновацій / А. Л. Флегантова // Вісник Східноєвропейського університету економіки і менеджменту. – 2011. – Вип. 2. – С.65-71.
83. Фостер Р. Обновление производства: атакующие выигрывают / Р. Фостер. – М.: Прогресс, 1987. – 145 с.
84. Чичкало-Кондрацька І. Б. Зарубіжний досвід використання механізмів стимулювання інноваційного розвитку / І. Б. Чичкало-Кондрацька // Збірник наукових праць Національного університету державної податкової служби України. - 2012. - № 1. - С. 420-432.
85. Чумак О. В. Соціально-філософський аналіз поняття «інновація» та «інноваційна діяльність» / О. В. Чумак // Гуманітарний вісник Запорізької державної інженерної академії. - 2009. - Вип. 36. - С. 152-165.
86. Шевченко Л. С. Інноваційний вектор соціально-економічного розвитку України: виклики і загрози / Л. С. Шевченко // Економіка і регіон. - 2015. - № 5. - С. 10-14.
87. Шевчук Ю. А. Сучасна парадигма дослідження інноваційного розвитку / Ю. А. Шевчук // Економіка та підприємництво: зб. наук. праць молодих учених та аспірантів. – 2012. – Вип. 28. – С. 62-70.
88. Шумпетер Й. Теория экономического развития. Исследование предпринимательской прибыли, капитала и цикла экономической конъюнктуры / Й. Шумпетер. - М.: Прогресс, 1992. - 231с.
89. Яковенко Д. В. Уточнення поняття інновацій в контексті їх комерціалізації / Д. В. Яковенко // Економіка та держава. - 2015. - № 1. - С. 92-95.
90. Яковец Ю. В. Эпохальные инновации XXI века / Ю. В. Яковец. – М.: Экономика, 2004. – 444 с.
91. Яковец Ю.В. Ускорение научно-технического прогресса: теория и экономический механизм / Ю.В. Яковец. – М.: Изд-во «Экономика», 1988. – 342 с.